

Sentència 18-00 DE 19 DE JULIOL DE 2000

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que en la causa de referència seguida pel delict de causar incendi en un edifici ubicat a l'interior d'una població, el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència en data 17-12-99 amb la següent part dispositiva: "Fallem: que hem de condemnar i condemnem Marisol R.S. com autora responsable del delict major d'incendi en edifici situat a l'interior d'una població, fent-se aplicació de l'article 53 apartat u, a la pena de DOS ANYS DE PRESÓ CONDICIONALS i pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc a qualsevol pronunciament en concepte de responsabilitat civil."

II.-RESULTANT: que contra l'esmentada sentència s'interposà recurs d'apel·lació pel Lletrat Joan MONEGAL BLASI advocat de Marisol R.S., el qual demana que sigui revocada la sentència i declarada l'absolució de la seva defensada.

Considera que per raó de dubte afectant la prova del delict el Tribunal de Corts no podia arribar a la certesa de la culpabilitat de Marisol R.S..

A aquest efecte desenvolupa la següent argumentació:

- el dictamen pericial aportat conclou que Marisol R.S. en el temps que va estar dintre la borda, sigui 45'' segons els policies, no va poder encendre el foc. A més, segons el perit, compte tingut dels actes acomplerts amb anterioritat precisant 39'', no va poder quedar-se a l'interior de l'immoble més de 21''. En un lapse de temps tan curt no es podia desenvolupar un incendi d'aquelles característiques, havent intervingut els policies des de l'aparició del fum coincident amb la sortida de la borda de Marisol R.S..

- l'enquesta de la policia, que observa que Marisol R.S. no portava res a les mans ni a l'entrada ni a la sortida de la borda, no van poder constatar el que ella havia fet a l'interior del lloc, en el qual hi regnava una foscor total i no van percebre cap flama manifestant

l'inici d'un foc: emet la hipòtesi segons la qual el foc es trobava en combustió lenta i va ser revifat pel corrent d'aire provocat a l'obrir i tancar la porta. A aquest respecte fa una semblança amb incendis provocats en el mateix període als Magatzems "Punt de Trobada".

- No va ser practicat cap anàlisi en el curs de la instrucció a l'efecte de determinar la naturalesa dels materials entrats en combustió el 26 d'agost de 1998, que hauria pogut permetre relacionar aquest incendi amb els que s'havien declarat al magatzem "Punt de Trobada".

- Les enquestes de la Policia no van fer constar en un primer temps, en llur descripció dels accessos a la borda, la presència d'una trampa interior constatada pel Batlle instructor i d'un segon accés a la planta baixa.

- n'apareix un cert número de irregularitats en el curs de la instrucció i dels informes policials que ometen elements de gran importància.

- Relleva l'absurditat de l'actitud que consistiria per Marisol R.S. a posar foc en ple dia mentre que era coneixedora del dispositiu policial de vigilància sobre els llocs i, estima, pel que respecta l'afirmació de la policia segons la qual cap altra persona va entrar a la borda, que és impossible guardar una vigilància constant durant 8 hores.

- La sentència del Tribunal de Corts reconeix que els incendis precedents poden haver estat comesos per altres persones.

- La sentència treu de les experteses psicològiques l'existència d'una patologia, que hauria pogut empènyer Marisol R.S. a encendre el foc, retenint el mòbil d'una venjança envers Àngel B. a conseqüència de la pretesa apropiació de 4 sacs. Ara bé els informes practicats no condueixen a l'existència d'una patologia presentada per Marisol R.S. i rebutgen clarament qualsevol tret de piromania.

- Marisol R.S. que no te antecedents penals i va ser particularment afectada per una detenció preventiva de dos mesos, sempre ha afirmat la seva innocència i els seus veïns de Bixessarri han manifestat la seva solidaritat envers ella.

- Apareixen contradiccions en les declaracions recollides per la Policia: foli 303, Antònia JOYA afirma haver parlat el matí de l'incendi amb Àngel B., entrevista que no van constatar els policies; Foli 318, Maria SALVADÓ afirma haver vist Àngel B. sortir del paller després de Marisol R.S.. L'agent de Policia P. en el curs de la vista oral va reconèixer errors afectant l'informe de 27 d'agost

de 1998 pel que respecta als desplaçaments d'Àngel B.. Aquests informes no precisen on es trobaven abans de l'incendi les tres altres persones presents a Bixessarri.

- La vestimenta que portava Marisol R.S. quan es va declarar l'incendi no ha estat analitzada.

III.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs, relleva que els arguments desenvolupats per l'apel·lant són idèntics a aquells que havia sostingut a l'acte de la vista oral, i fa seus els motius enunciats en la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que concretament convé buscar si les proves proposades són suficients per convèncer el jutge de la culpabilitat de la processada, o si subsisteix un dubte que l'ha de beneficiar, doncs seran examinades successivament les proves proposades.

II.-CONSIDERANT: que en resulten de l'informe establert el 27 d'agost de 1998 pel Servei de Policia els elements següents:

Una desena d'incendis s'havien declarat del 9 de juliol de 1998 al 25 d'agost de 1998 en el poble de Bixessarri, compostat d'una desena d'immobles ocupats pels habitants, els agents de Policia P., S. i PE. des del 25 d'agost a les 23 hores exercien una missió de vigilància dels llocs, consistent concretament a verificar els moviments i passatges tenint lloc al poble, els quals estan detallats amb precisió extrema (f.44), que permet afirmar que ha comptar de les 14,35 h, es trobaven a Bixessarri 4 persones: Àngel B., Marisol R.S.; Antònia J.G., cunyada de la processada i Maria SALVADÓ CAPDEVILA, mare de la processada.

Des del seu punt d'observació, presentat al foli 115 i següents del sumari, els policies constataren que de 15,15.- h a 15,30.-h Marisol R.S., sortia 4 o 5 vegades al balcó observant a dreta i esquerra. A les 15,50.- h sortia de casa seva (Casa Marc), portant una piscina inflable i tres trossos de tela rectangular que posà al terra i es dirigia vers la Borda Martí distant d'una vintena de metres, amb les mans aparentment buides. Obria la porta, no tancada amb clau, penetrava a l'interior deixant la porta oberta i s'hi quedava 45'' aproximadament, sense que els policies poguessin apreciar el que feia a l'interior per la

foscor. A les 15,51 sortia tancant la porta, tornava a agafar la piscina inflable i els trossos de tela per desplaçar-los alguns metres. Al mateix moment Àngel B. sortia de la seva pròpia casa (Casa Martí) per dirigir-se vers el Molí Martí.

A les 15,51'30'', Marisol R.S. tornava a casa seva i els policies constataren que d'un tronc situat al teulat de la Borda Martí sortia un lleuger fum. L'un verifica la porta de la planta baixa, tancada amb clau i no hi constata cap anomalia, l'altre entra per la porta del primer pis i constata un foc sobre un sac de paper a 1 metre d'alçada, les flames altes d'un metre aproximadament havien danyat un moble petit de fusta (f.109 i s.). Interpel·len Marisol R.S. que s'havia canviat de roba.

L'informe del servei de Policia, de 2 d'octubre de 1998 unit a les fotografies que completen el primer informe, posen en evidència que els policies tenien dels seus tres punts d'observació una visió perfecta del conjunt dels llocs.

L'informe de 29 de setembre de 1998 (f. 345 i s.) practicat a demanda del Batlle instructor revelava que la porta de la planta baixa de la borda Martí estava tancada amb clau, solament podia ser oberta la del primer pis utilitzada per Marisol R.S., i que les finestres eren de difícil accés, i perfectament visibles dels agents que vigilaven el lloc.

Les constatacions dels agents de policia així descrites permeten establir que:

-Ningú, a part de Marisol R.S., va entrar a la Borda Martí, després que Àngel B. hi hagués anat acompanyat de Policies, als voltants de les 10 del matí del 26 d'agost.

-Marisol R.S. va estar a l'interior de la Borda de 30 a 40 segons, i és després de 30 segons de la seva sortida que la Policia va adonar-se del fum. Ara bé en un minut un sac de paper es pot encendre i propagar-se a altres sacs.

-Ningú va sortir de la Borda Martí, a la qual s'hi van precipitar els agents de Policia, després de la sortida de Marisol R.S..

III.-CONSIDERANT: que, d'altra part, la pròpia actitud de Marisol R.S. i de la seva família contribueix a posar en entredit la sinceritat de les seves negacions: així, la processada, al moment de la seva interpel·lació per la Policia, va negar en un primer moment haver entrat a la Borda (F.48). Seguidament va declarar haver anat al paller amb la finalitat de recuperar un sac destinat a protegir la piscina inflable, mentre que segons les manifestacions

d'Àngel B. (F.337) no es podia trobar cap sac buit, a l'haver-se cremat tots en un incendi anterior.

Finalment ella sempre va afirmar no haver-se adonat del foc, ni sentit l'olor de materials en combustió, mentre que l'incendi es va declarar a alguns metres de l'entrada del primer pis i que necessàriament hauria apercibut, al menys la seva olor, si una tercera persona l'hagués encès abans de la seva entrada.

A més els membres de la família de Marisol R.S. residents a Bixessarri, van provar en el curs de l'enquesta de dirigir les sospites vers Àngel B., Antònia J.G. arribà a indicar en l'acte de la vista oral, haver vist a aquest darrer sortir vers les 15,30.- h de la Borda Martí, afirmacions totalment contradites per les constatacions dels policies i llurs declaracions a la vista oral que permeten posar fora de causa a Àngel B..

IV.-CONSIDERANT: D'altra part que el mòbil no és un element constitutiu de la infracció, la impossibilitat de determinar-lo amb certesa, que en pot resultar de les negacions de la persona en causa no tenint cap influència sobre l'eventual culpabilitat. En ressurt de l'anàlisi a la qual s'ha lliurat el Tribunal de Corts que el mòbil de l'acte incriminat podria residir en un sentiment de venjança o de frustració sentida per Marisol R.S. envers Àngel B., seguit per l'apropiació d'aquest darrer de 4 sacs. Un motiu com aquest n'apareix certament fútil, però s'ha de veure que la processada va precisar davant el Batlle instructor (f.377) que Àngel B. no tenia bones relacions amb ella i la volia fer marxar de Bixessarri.

El mòbil de la venjança efectivament podria coincidir amb la personalitat de Marisol R.S., tal com la descriuen pels informes dels metges que exclouen el diagnòstic de piromania però constaten els signes d'un estat d'angoixa, d'inseguretat, de manca d'estima de sí mateixa, i d'influència i dependència de l'entorn, podent comportar una forma d'expressar el descontentament diferent de les demés persones.

A aquest respecte convé observar que és difícil al psiquiatra de reconstituir els passos psíquics d'un individu que rebutja totalment els fets que li són reprotxats per determinar si aquests són en relació amb una patologia o un trastorn de comportament

En aquestes condicions no es pot reprotxar al Tribunal de Corts l'haver emès simples suposicions en quant al mòbil que podia tenir Marisol R.S.

V.-CONSIDERANT: finalment sobre els altres elements invocats per la defensa de Marisol R.S., que el perit a instància de part, Sr. V. s'hi va abonar a afirmar que un foc d'aquelles característiques no podia haver estat encès en un lapse de temps tant curt sense tenir compte que el fum havia estat apercebut 30'' després de la sortida de la processada i que el paper s'inflama ràpidament. Aquestes suposicions en quant a l'existència d'un foc encès abans de l'arribada de Marisol R.S. són contradites per les declaracions de la pròpia processada que no va veure ni sentir cap foc.

Cap element del sumari, excepte les afirmacions de Marisol R.S., no estableixen que ella hagués tingut coneixement de la vigilància exercida el 26 d'agost de 1998 pel Servei de Policia sobre el poble de Bixessarri.

VI.-CONSIDERANT: que els elements de prova precedentment examinats condueixen a afirmar que l'autor de l'incendi del 26 d'agost de 1998 és necessàriament Marisol R.S., que se'n va donar ple compte del delictes d'incendi voluntari que li és reprotxat, i doncs hi ha lloc a confirmar la sentència del Tribunal de Corts, amb imposició a la recurrent de les costes processals causades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació de Marisol R.S..

2.- Confirmar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 17 de desembre de 1999 en la causa núm. 156-1/98.

3.- Condemnar la recurrent al pagament de les costes processals causades.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.